

Ulysses S. Grant

Tominić, Karlo

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Croatian Studies / Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:111:592809>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-18**

Repository / Repozitorij:

[Repository of University of Zagreb, Centre for Croatian Studies](#)

Fakultet hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu
Odsjek za povijest

ULYSSES S. GRANT

Završni rad

Kandidat: Karlo Tominić

Mentor: izv. prof. dr. sc. Mladen Tomorad

Zagreb, 24. kolovoz 2022.

SADRŽAJ

1. UVOD	3
2. GRANTOV RANI ŽIVOT	3
3. GRANTOVO ŠKOLOVANJE U VOJNOJ AKADEMIJI WEST POINT	5
4. GRANT U AMERIČKO-MEKSIČKOM RATU	6
5. IZMEĐU DVA RATA	9
6. GRANT U AMERIČKOM GRAĐANSKOM RATU	10
7. GRANT OSVAJA PREDSEDNIŠTVO	14
8. PUT OKO SVIJETA	16
9. GRANTOVA SMRT	17
10. ZAKLJUČAK	17
11. LITERATURA	18
SAŽETAK	20
KLJUČNE RIJEČI	20
ABSTRACT	21
KEY WORDS	21

1. UVOD

Ulysses S. Grant važna je ličnost u povijesti Sjedinjenih Američkih Država. On je svojim pobjedama nad Konfederacijskim snagama u Američkom građanskom ratu postao herojem Unije. Ta postignuta slava koju je dobio u vojsci donijele su mu mogućnost i pobjedu na izborima 1869. godine kada je postao 18. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država. Vrijeme njegova predsjedništva tijekom njegova dva mandata steklo je odobravanje kao i kritike zbog velikog broja skandala koji su se dogodili unutar njegova predsjedničkog kabineta. Njegova povijest zbog toga je dobro istražena pogotovo što je on sam napisao i ostavio važne memoare o svojem životu.

Ovaj rad će pokušati prikazati život Ulyssesa S. Granta od njegova rođenja u travnju 1822. godine do njegove smrti. Preminuo je od posljedica raka grla u srpnju 1885. godine. U tom prikazu bit će uključeno njegovo školovanje u vojnoj akademiji West Point te njegovo sudjelovanje u Američko-meksičkom ratu i Američkom građanskom ratu. Također će biti analizirana njegova dva predsjednička mandata (1869.-1877.), velika svjetska turneja (1877.-1879.) po završetku drugoga mandata te pozne godine do 1885. godine.

2. RANI ŽIVOT ULYSSES S. GRANTA

Ulysses S. Grant bio je jedan od najvažnijih generala Unije tijekom Američkog građanskog rata, te 18. američki predsjednik koji je vladao od 1869. do 1877. godine osvojivši dva mandata.

Rođen je 27. travnja 1822. godine u Point Pleasantu, u okrugu Clermont, u Ohiju gdje je živio sve do jeseni 1823. godine kada se on i njegova obitelj sele u Georgetown, u okrugu Brown. Ondje će odrasti do svoje sedamnaeste godine kada odlazi na vojnu akademiju West Point.¹ Grant je bio prvi od šestorice sinova² rođenih od oca Jesse Root Granta, koji je zarađivao za svoju obitelj svojim radom kao kočar i radom na farmi, i majke Hannah Simpson Grant.³ Ime mu je prvobitno glasilo Hiram Ulysses Grant koje će se kasnije promijeniti tijekom vremena kada je pohađao vojnu akademiju West Point. Otac Jesse mu je dao njegovo prvo ime Hiram, dok njegovo srednje ime Ulysses, je ime heroja iz doba Trojanskog rata, a

---

¹ GRANT 1885: 2.

² MCNEESE 2009: 71.

³ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 160.

dolazi iz knjige koju je pročitao rođak od njegove majke Hannahe.⁴ Njegova obitelj doselila se u engleske kolonije daleke 1630. godine kada je Matthew Grant stigao na područje Dorchestera u Massachusettsu.⁵ Grantovi predci imaju povijesti služenja u vojsci na Američkom kontinentu. Noah Grant, njegov pradjed, služio je u engleskoj vojsci sa svojim mlađim bratom Solomonom. Oboje su poginuli u ratu protiv Francuza i domorodaca 1756. godine. Njegov djed koji se isto zvao Noah pristupio je Kontinentalnoj vojsci za vrijeme Američkog rata za neovisnost nakon bitka kod Concorda i Lexingtona, te je sudjelovao u bitci za Bunker Hill.⁶ U prvom braku imao je dva sina, Petera i Solomona.⁷ Solomon kao najstariji sin ostao je u Connecticutu, dok je Peter otišao s ocem prvotno u Pennsylvaniju gdje se Grantov djed oženio svojom drugom ženom te se preselili u Ohio 1799. godine, a iste godine rodio se njegov otac Jesse (1799. – 1873.).⁸ Nakon smrti njegove bake Grantova obitelj se rascjepkala.⁹

Njegov otac prvotno je živio s obitelji Tod gdje je nakon toga sa svojim polubratom Peterom otišao s njim u Maysville Kentucky te je tamo naučio svoj zanat kožara.¹⁰ Nakon povratka u Ohio Jesse Grant otvara kožarnice u Ohiju i ženi se za njegovu majku Hannahu (1798. – 1883.) u lipnju 1821. godine.¹¹

Grant je bio tiho i osjetljivo dijete.¹² Kada je Grant postao dovoljno star njegov otac želio je ga naučiti obiteljski zanat, ali se Grantu nije svidio kožarski posao zbog loših mirisa i kemikalija te je dobio mučninu kada je ugledao krv.¹³ Također je smatrao je posao dosadnim i nisu mu se svidjele očeve stalne kritike.¹⁴ S dvije godine roditelji su ga odveli u cirkus gdje je želio jahati konja. Nakon toga zavolio je konje i rad na farmi oko njih više od drugih ljudi te je zbog toga ostao loš procjenitelj karaktera drugih ljudi i novca. Zbog svoje ljubavi za konje¹⁵ Grant je dugo vremena provodio jašući konje te je pratio putnike na svojim putovima gdje ih je vodio preko rijeka i u brežuljke.

Grant nije htio preuzeti obiteljski posao što je utjecalo na to da njegov otac postane stroži prema njemu. Nakon što je pokazao svoju sposobnost prema matematici njegov otac je

---

⁴ CROMPTON 2009: 13.

⁵ GRANT 1885: 2.

⁶ GRANT 1885: 2.

⁷ GRANT 1885: 3.

⁸ GRANT 1885: 3.

⁹ GRANT 1885: 3.

¹⁰ GRANT 1885: 3.

¹¹ GRANT 1885: 5.

¹² HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 160.

¹³ MCNEESE 2009: 72.

¹⁴ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 160.

¹⁵ CROMPTON 2009: 16.

smatrao da će ga Grant još uvijek učiniti ponosnim i zato ga je odlučio poslati na vojnu akademiju West Point.¹⁶

3. GRANTOVO ŠKOLOVANJE U VOJNOJ AKADEMIJI WEST POINT

Prije nego što se Grant upisao u vojnu akademiju u West Pointu školovao se u Georgetownu u Ohiju. do svoje četrnaeste godine kada su ga roditelji poslali u školu u Maysvilleu u Kentuckyju, te je nakon samo godine dana poslan u privatnu akademiju u Ripleyju u Ohiju. Tamo se školovao sve do svoje sedamnaeste godine kada ga je otac poslao na vojnu akademiju West Point.¹⁷ Grant je na svoje iznenađenje prošao prijemni ispit.

Pri upisu Grantu su zapisali ime kao Ulysses Simpson Grant umjesto Hiram Ulysses Grant prema pismu preporuke jednog člana kongresa čiju je pogrešku Grant pokušao ispraviti bez uspjeha pa nastavio koristiti tu novu verziju svoga imena do kraja života.¹⁸ Na vojnoj akademiji dobio je nadimak „Sam“ kojeg su skratili od nadimka „U.S. Grant“.¹⁹ Za vrijeme na vojnoj akademiji samo su ga zanimala matematika i jahanje konja te se nije iskazao u drugim predmetima.²⁰ Grantu se vojni život nije svidio zato kada je Kongres u prosincu 1839. godine raspravljao o zatvaranju vojne akademije West Point on je mislio da bi to bila dobra prilika da bude časno otpušten te je zbog toga pomno slijedio debate koje su se odvijale želeći da zakon prođe ali se to nije dogodilo.²¹ Za svoje vrijeme u akademiji upoznao je druge kadete i oficire koji će za vrijeme Američkog građanskog rata biti na savezničkoj također kao i na protivničkoj strani u ratu. Tamo je upoznao i prijatelji se s Frederick Tracy Dentom, bratom njegove buduće žene, koji je bio na višoj godini akademije.²² Četiri godine Grantova školovanja su prošle i bilo je vrijeme za njegov završni ispit. Na kraju svojeg školovanja završio je rangiran dvadesetprvi od trideset devet kadeta i s činom natporučnika.²³

Kadeti su nakon završetka trebali birati u koju vojnu pukovniciju žele pristupiti. Grant je zbog svoje ljubavi za konje na prvo mjesto stavio konjaništvo, a na drugo četvrtu pješaku

---

¹⁶ CROMPTON 2009: 16-17.

¹⁷ MCNEESE 2009: 72.

¹⁸ CROMPTON 2009: 18.

¹⁹ CROMPTON 2009: 18.

²⁰ MCNEESE 2009: 72.

²¹ GRANT 1885: 12.

²² CROMPTON 2009: 21.

²³ MCNEESE 2009: 72.

diviziju.²⁴ Konjaništvo je bilo najviše birano među kadetima koji su bili više rangirani na kraju školovanja pa je zato Grant izabran za mjesto intendanta četvrte pješačke divizije gdje je bio zadužen za zalihe i opremu te pozicioniran u St. Louis gdje je upoznao sestru svojeg prijatelja Juliju Dent za koju će se kasnije oženiti. Njezina mlađa sestra Emily prva je bila zainteresirana za Granta, ali je on izabrao njezinu stariju sestru. Julia je postala njegova najdraža osoba koja ga je pratila u jahanju. Grant ju je smatrao zabavnom i živahnom te je htio pitati njezina oca za odobrenje da se oni vjenčaju, ali drugi događaji poremetili su te planove.²⁵

4. GRANT U AMERIČKO-MEKSIČKOM RATU

Vjenčanje Ulysses S. Granta s Juliom Dent spriječile su političke tenzije koje su se razvile između Sjedinjenih Američkih Država i Meksika. Meksiko je smatrao da je granica između dviju država rijeka Nueces, dok je vlada Sjedinjenih Američkih Država smatrala da se granica nalazi na rijeci Rio Grande te su nakon godina neslaganja sukobi konačno izbili 1846. godine.²⁶ Vojarna Jefferson u St. Louisu u to vrijeme bila je najveća vojna postaja u državi. Ona je bila garnizon šesnaest pješačkih kompanija. Osam od tih šesnaest kompanija činila je treća pukovnija dok je ostatak činila četvrta pukovnija u kojoj je bio Grant. Vojnom postajom upravljao je pukovnik Steven Kearney koji je vodio postaju na discipliniran način.²⁷ Grant je tijekom rata bio pod zapovjedništvom generala Zachary Taylora i Winfield Scotta koji su svojim zapovjedništvom utjecali na Granta tijekom Američkog građanskog rata.²⁸ Najveći utjecaj imao je Winfield Scott koji je tijekom rata s Meksikom odlučio svoju logistiku voditi neovisno o fiksnoj i utvrđenoj liniji opskrbe nego je razvio sistem pribavljanja opskrbe za vojsku na lokalnoj razini i zabranio je prisilno prikupljanje zaliha nego na kupnji zaliha što mu je dopustilo veću sposobnost manevriranja svoje vojske.²⁹

Grant je u zimi 1845. - 1846. bio u Okupacijskoj vojsci koja je iz Louisiane kretala prema najjužnijem djelu Teksasa. S ovom odlukom Grant se nije slagao jer je smatrao da bi njihove akcije mogle prouzročiti rat s Meksikom.³⁰ Rat je počeo kada su meksički konjanici

---

²⁴ GRANT 1885: 13.

²⁵ CROMPTON 2009: 24.

²⁶ MCNEESE 2009: 74.

²⁷ GRANT 1885: 15.

²⁸ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 161.

²⁹ DOUGHERTY 2007: 46.

³⁰ CROMPTON 2009: 26.

prešli Rio Grande kako bi napali jedinice američke vojske koje su se nalazile u području.³¹ Pod vodstvom generala Taylora vojska u kojoj se nalazio Grant došla je na područje Palo Alto 8. svibnja 1846. godine gdje je meksička vojska brojčano nadjačala američku vojsku. Meksička vojska sastojala se većinom od konjaništva naoružana kopljima, dok su se Amerikanci nalazili u visokoj travi koja je dosežala do ramena vojnika.³² Taylor je zaustavio svoju vojsku prije nego što su došli u dometa meksičke vojske i posložio ih u borbenu liniju s potpukovnikom Childsom da zapovijeda rezervom. Bitka je trajala do sumraka kada su opazili da se meksička vojska povlači. Taj dan devet vojnika je poginulo a četrdeset sedam ranjeno.³³ Sljedećeg dana Taylor je posložio svoju vojsku za nastavak bitke, ali meksička vojska pobjegla je tijekom noći. General je naredio kapetanu Smithu i kapetanu McCallu da uzmu sto pedeset ljudi i pronađu neprijatelje. Pošto je McCall bio kapetan kompanije u kojoj se nalazio Grant, on je dobio čast upravljati kompanijom umjesto njega.³⁴ Dvojica kapetana slijedili su tragove sve do Resaca de la Palma gdje je počela bitka. Riječ o položaju neprijateljske vojske poslana je generalu Tayloru koji je posložio vojsku i krenuo do položaja. Grant se nalazio na desnom krilu sa svojom kompanijom kojom je zapovijedao te na svojoj poziciji nisu imali dobru vidljivost neprijateljske vojske zato im je Grant naredio da se legnu na zemlju i kada je bilo očito da neprijateljski vojnici ne pucaju po njima odlučio je pronaći bolju poziciju.³⁵ Za to vrijeme lijevo krilo uspjelo je ostvariti napredak i meksička vojska gubila je svoju borbenu liniju i moral jer su većina vojnika već pobjegla, dok se to odvijalo Grant je pronašao put između dva jezera i uključio se u borbu s manjim brojem vojnika gdje su uspjeli zarobiti neprijateljskog pukovnika te ta akcija nije utjecala na tijek bitke što je natjeralo Granta da zaključi da bi vojska uspjela pobijediti i bez njegove prisutnosti.³⁶ Nakon bitki kod Palo Alta i Resece de la Palme 1846. godine američka vojska je postala Invazijska vojska.³⁷

Vojska je nastavila svoj put prema Montereyu iz Camarga te 5. rujna 1846. godine dospjeli tri milja do grada blizu utvrde koju su vojnici nazvali Crna utvrda, a 19. rujna 1846. godine u mjesto koje se zove Walnut Springs. Monterey je bio posljednji veći grad koji je stajao na putu do Mexico Cityja. Obrana grada sastajala se od deset tisuća vojnika, dok je Američka vojska koja je prešla planinu Sierra Madre brojila šest tisuća i petsto vojnika.³⁸

---

³¹ CROMPTON 2009: 26.

³² GRANT 1885: 38.

³³ GRANT 1885: 39.

³⁴ GRANT 1885: 39.

³⁵ GRANT 1885: 40.

³⁶ GRANT 1885: 40.

³⁷ GRANT 1885: 40.

³⁸ KORDA 2004: 42.

Nakon priprema za bitku obje strane su otvorile vatru 21. istog mjeseca u zoru gdje je Grant sudjelovao u loše planiranom jurišu na Crnu utvrdu nakon čega su se vojnici trebali povući natrag u Walnut Springs.³⁹ Zapovjednik brigade kojoj je Grant pripadao bio je potpukovnik Garland koji je dobio nove naredbe da zaobiđe utvrdu i da napadne obranu grada Montereya. Nakon više napada na Monterey grad je osvojen 23. rujna 1846. godine. Nakon bitke Grant je osjećao žaljenje na pogled ratnih zarobljenika pogotovo onih koji su pripadali konjici.⁴⁰ Daljnje pobjede za američku vojsku dogodile su se u Buena Visti od 22. do 24. veljače 1847. godine te je nakon toga vojska krenula prema Vera Cruzu gdje je Grantova pukovnija bila preseljena u diviziju kojom je zapovijedao general William Worth pod kojim će zapovjedništvom ostati do kraja rata.

General Scott se 9. ožujka s vojskom od deset do dvanaest tisuća vojnika vodenim putem uspio iskrcati tri milja južno od Vera Cruza, grada okuženog zidinama i branjen fortifikacijom San Juan de Ulloa koji se nalazio ispred grada na otoku te protezao pola milje u Meksički zaljev.⁴¹ Opsada grada trajala je do cijeli mjesec sve do 27. ožujka kada je napravljen proboj u dijelu zidina što je natjeralo generala Moralesa, guvernera Vera Cruza i San Juan de Ulloa, da pokrene pregovore sa Scottom okončavši bitku dva dana kasnije 29. ožujka koja je oduzela život i ranila šezdeset četiri vojnika.⁴² Osvajanjem Vera Cruza američka vojska krenula je dalje kako bi osvojila Mexico City, glavni grad Meksika, i okončala rat.⁴³ Grant je dalje sudjelovao u bitkama kod Contrerasa, Molino del Rey i Chapultepeca. U bitkama kod Molino del Reya (8. rujna 1847. godine) i Chapultepeca (12. – 13. rujna 1847. godine) pokazao je svoju hrabrost i inicijativu kada je u prvotnoj bitki iskoristio preokrenuta kolica kako bi se popeo na krov zgrade da iznenadi meksičke vojnike u zgradi, a u potonjoj je pod paljbom brzo sastavio jedinicu s nekoliko vojnika koja je uspjela preoteti ključnu obrambenu liniju.⁴⁴ Vojska pod zapovjedništvom generala Scotta zauzela je Mexico City 14. rujna gdje Grant dobiva promaknuće u titulu poručnika.⁴⁵

Sjedinjene Američke Države i Meksiko ulaze u mirovne pregovore nakon zauzimanja grada. Mirovni ugovor potpisan je u Guadalupe Hidalgu u veljači 1848. godine kojim su

---

³⁹ GRANT 1885: 46.

⁴⁰ KORDA 2004: 43.

⁴¹ GRANT 1885: 52.

⁴² GRANT 1885: 53.

⁴³ KORDA 2004: 43-45.

⁴⁴ KORDA 2004: 45.

⁴⁵ KORDA 2004: 45.

Sjedinjene Američke Države dobile teritorij Teksasa, Kalifornije i Novog Meksika u zamjenu za 15 milijuna dolara.⁴⁶

5. GRANT IZMEĐU DVA RATA

Rat s Meksikom je završio pobjedom Sjedinjenih Američkih Država. Prije povratka vojske Grant je proveo kratko vrijeme putujući Meksikom. S nekolicinom časnika, kao što su pukovnik Richard Anderson, kapetan Sibley, kapetan George Crittenden, S. B. Buckner, Mansfield Lovell, kapetan Andrew Porter, pukovnik C. P. Stone i Pukovnik Z. B. Tower, od kojih će neki završiti kao njegovi protivnici za vrijeme Američkog građanskog rata posjetio je najviši vulkan u Americi Popocatepetl, grad Cuernavaca čiji su stanovnici bili čistokrvni domoroci te nisu znali Španjolski i za kraj svojeg putovanja posjetio je velike špilje u Meksiku.⁴⁷ Grant se s vojskom vratio u Pascagoulu, Mississippi gdje je zatražio dopust od vojske u trajanju od četiri mjeseca kako bi mogao otići u St. Louise gdje se 22. kolovoza 1848. godine oženio s Juliom Dent.⁴⁸

Iako je pukovnik Dent pristao na Grantovo vjenčanje s njegovom kćeri nije bio sretan što mu se kćer ženi s vojnim časnikom te nije bio siguran je li Grant može financijski uzdržavati svoju obitelj, također Grantova obitelj nije bila zadovoljna njegovim izborom jer su Dentovi posjedovali robove.⁴⁹ Takva situacija, uz to da se smatralo da je Grant oženio suprugu koja je višeg statusa u društvu, proizvela je očekivanja i odgovornost od Granta da se mora iskazati kako bi zaslužio privilegiju koju je dobio svojim vjenčanjem s Juliom.⁵⁰ Nakon vjenčanja Grant je ostao u vojsci te je bio stacioniran diljem Sjedinjenih Američkih Država.

Prvobitno je bio stacioniran u Sackett's Harboru u New Yorku, potom u Detroit u Michiganu 1851. godine prije nego što je cijela četvrta pješačka divizija čiji je bio član premještena na Pacifičku obalu u San Francisco gdje je 1854. godine zaslužio titulu kapetana u vojsci.⁵¹ Grant tijekom svoje službe nije uspio zaraditi dovoljno novaca kako bi poveo svoju obitelj sa sobom pri premještanjima zbog čega se osjećao usamljenim što ga je dovelo do

---

⁴⁶ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 161.

⁴⁷ GRANT 1885: 80.

⁴⁸ GRANT 1885: 83.

⁴⁹ CROMPTON 2009: 31.

⁵⁰ KORDA 2004: 47.

⁵¹ GRANT 1885: 83-90.

problema s alkoholom.⁵² Grant nakon toga daje ostavku u vojsci 1854. godine i vraća se u St. Louise gdje radi na vlastitoj farmi do 1858. godine kada zbog lošeg financijskog stanja prodaje svu stoku, usjeve i alate na dražbi i napušta život farmera te uspostavlja agenciju za nekretnine s Harry Boggsom, rođakom njegove žene, u zimi iste godine ali partnerstvo se raspalo zbog čega se 1860. godine seli u Galenu u Illinoisu i zapošljava se u trgovini svoga oca.⁵³ Grant, odgojen kao Whig čija je politička stranka prestala postojati, prvi je puta u životu glasao 1856. godine i to za Demokratskog kandidata James Buchanana jer je smatrao da će pobjedom Republikanskog kandidata sve robovlasničke savezne države izaći iz Unije.⁵⁴ Bio je točan u svojim razmatranjima političke situacije unutar Sjedinjenih Američkih Država. Godine 1860. za predsjednika je izabran Republikanski kandidat Abraham Lincoln. Njegova politika izazvat će nezadovoljstvo u robovlasničkim saveznom državama što će pridonijeti njihovom pobunom i izlaženju iz Unije, a naposljetku i građanskim ratom.

6. GRANT U AMERIČKOM GRAĐANSKOM RATU

Godine 1861. u ožujku predsjednik Lincoln obećao je sačuvati Uniju nakon što je sve više država izlazilo iz nje i udružilo se u vlastitu Konfederaciju. Građanski rat počeo je 12. travnja napadom južnjačkih snaga Konfederacije na Fort Sumter u Charlestonu u Južnoj Karolini.⁵⁵ Grant je okupio novake za rat koji će ga slijediti te je dobio promaknuće u titulu pukovnika te će pod svojim vodstvom imati dvadesetprvu pješačku pukovnicu iz Illinoisa.⁵⁶ Godine 1861. sa svojom vojskom stiže u Kentucky i Missouri gdje je unaprijeđen u čin brigadnog generala.⁵⁷ Tamo ulazi u manju bitku u Belmontu. To je bila bitka koja je bila kritizirana na Sjeveru kao nepotrebna bitka koju je Grant uspio pobijediti s četiristo osamdeset pet poginulih, ranjenih i nestalih vojnika.⁵⁸ Godine 1862. Grant postaje herojem Unije nakon osvajanja Fort Donelsona i Fort Henryja zato što su u to vrijeme drugi generali Unije doživljavali teške poraze pa je Grantova pobjeda podigla moral Unije.⁵⁹ General bojnik Halleck prvotno nije dopustio Grantu da osvoji Fort Donelson, ali nakon dugog uvjeravanja on je konačno popustio i dozvolio Grantu da se s petnaest tisuća vojnika ukrca na transportne

---

⁵² MCNEESE 2009: 77.

⁵³ GRANT 1885: 92.

⁵⁴ GRANT 1885: 93.

⁵⁵ GRANT 1885: 99.

⁵⁶ GRANT 1885: 105.

⁵⁷ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 163.

⁵⁸ GRANT 1885: 122.

⁵⁹ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 163.

brodove kako bi rijekom Tennessee stigli do svoje destinacije.⁶⁰ Znajući svog protivnika, generala Simon Bolivar Bucknera, pomoglo je Grantu da isplanira svoju strategiju u kojoj je koordinirao sa zapovjednikom flote topovnjača pukovnikom Andrew Footeom. S njegovom pomoći uspio je iznenaditi obranu Fort Henryja, osvojiti ga i okružiti Fort Donelson. Buckner nakon što je vidio u kakvoj se poziciji nalazi poslao je pismo Grantu u kojem je pitao koji su njegovi uvjeti predaje. Grant mu je odgovorio da će samo prihvatiti bezuvjetnu i neposrednu predaju na što je Buckner pristao.⁶¹ Predajom trinaest tisuća vojnika Konfederacije 6. i 16. veljače 1862. godine kod Fort Donelsona i Fort Henryja ostavilo je povoljnu poziciju Unije za vojni udar u središte Juga.⁶² Odmah nakon svoje pobjede Grant je krenuo dužinom rijeke Cumberland s ciljem invazije Louisiane. Na tom putu konfederacijski general bojnik Albert Sidney Johnston uspio je iznenaditi Granta 6. travnja čime je počela krvava bitka kod Shiloha.⁶³ Vojska pod zapovjedništvom Ulyssesa Granta stigla je na bojno polju u osam i trideset ujutro te nakon promatranja situacije poslao je pismo u Savannahu generalu Buellu da prijeđe rijeku i priključi se bitci.⁶⁴ Pozicija na kojoj se nalazio brigadni general Unije Benjamin Prentiss sa svojom divizijom vidjela je najveći intenzitet bitke, pa su zato vojnici ovo mjesto poslije nazvali „Hornets Nest“ (Gnijezdo stršljenova).⁶⁵ Konfederacijska vojska prvotno je uspjela pomaknuti neprijateljevu liniju natrag i prijetila im je tjeranjem u močvaru iza njih da bi došli do konačne pobjede. Vojska Unije uspjela se obraniti od napada Konfederacije i zadržati liniju kako se to ne bi dogodilo.⁶⁶ U bitci konfederacijski general Johnston smrtno je ranjen i iskrvario je na smrt zato što je njegov liječnik bio zauzet pomaganjem ranjenim zarobljenicima.⁶⁷ Grantovi časnici su nakon prvog dana borbe tražili od njega da izda naredbu za povlačenje, ali on to nije napravio nego je bio uvjeren da može uspješno izvršiti protunapad sljedećeg dana.⁶⁸ Sljedećeg dana 7. travnja vojska Unije izvela je iznenadan protunapad u jutarnjim satima tog dana te pogurala konfederacijsku vojnu liniju do točke na kojoj su se nalazili prije početka bitke.⁶⁹ Bitka je na kraju završila pobjedom Unije. Gubitci na strani Unije glasili su preko trinaest tisuća vojnika, a na strani Konfederacije preko deset tisuća vojnika.⁷⁰ Nakon toga pod Halleckovim zapovjedništvom izvršava opsadu

---

⁶⁰ ENGLE 2001: 37.

⁶¹ CROMPTON 2009: 48-50.

⁶² TULLOCH 2006: 61.

⁶³ CROMPTON 2009: 50.

⁶⁴ ENGLE 2001: 43.

⁶⁵ ENGLE 2001: 43.

⁶⁶ CROMPTON 2009: 52.

⁶⁷ ENGLE 2001: 44.

⁶⁸ MCPHERSON 1988: 410.

⁶⁹ MCPHERSON 1988: 413.

⁷⁰ ENGLE 2001: 45.

Corintha od 30. travnja do 30. svibnja 1862. godine.⁷¹ Nakon osvajanja Corintha naređeno mu je da se vrati u Memphis gdje sudjeluje u bitci 6. lipnja 1862. godine.⁷² Također sudjeluje u bitci kod Iuke 19. rujana 1862. godine.⁷³ Nakon toga preuzima zapovjedništvo nad distriktom Tennessee 28. listopada 1862. godine gdje ostaje do kraja godine.⁷⁴

Predsjednik Lincoln 1. siječnja 1863. godine izdaje Proglas o emancipaciji kojim je dao Konfederaciji do znanja da želi osloboditi robove u pobunjenim državama Juga, te će sve države koje se dobrovoljno opet priključe Uniji biti oslobođene toga.⁷⁵ Iste godine 18. svibnja Grant sa svojom vojskom okružuje grad Vicksburg. Opsada grada trajala je šest tjedana sve do 4. srpnja 1863. godine. Tijekom opsade Grant se okoristio strategijom koju je još naučio od Winfielda Scotta u ratu s Meksikom. Iako su kola sa zalihamo još uvijek stizala iz Grand Gulfa, Grant je uz to naredio svojim vojnicima da zalihe prikupljaju iz okolnog konfederacijskog teritorija.⁷⁶ Grad je konačno osvojen 4. srpnja 1863. godine. Lincoln je nakon ove bitke u listopadu postavio Granta kao zapovjednika vojne divizije Mississippi.⁷⁷ Grant svojim je imenovanjem zamijenio Rosecransa te otišao na bojišnicu u Chattanooga gdje je stigao 23. listopada 1863. godine.⁷⁸ Nakon dolaska potrošio je mjesec dana na pripremanju svoje strategije, organiziranje vojnika, popravku svoje opskrbe linije i manje okršaje s neprijateljskim vojnicima.⁷⁹ Dana 25. studenoga u rano jutro naredio je Shermanu da krene sa svojim napadom, Hooker, kojeg je Grant smatrao opasnim jer nije bio poslušan svojim nadređenima,⁸⁰ je dobio naredbu da se premjesti na Missionary Ridge, a Thomas je naređen da ne krene iz svoje pozicije dok Hooker ne stigne na svoju određenu poziciju.⁸¹ Bitka je na kraju završila 25. studenog 1863. godine pobjedom Unije.⁸²

Godine 1864. predsjednik Lincoln imenuje Granta general-pukovnikom i zapovjednikom cijele vojske Unije zbog svojih dotadašnjim uspjesima u ratu.⁸³ Sada kao vrhovni zapovjednik vojske prvi puta će se sresti na bojnopolju s konfederacijskim

---

⁷¹ GRANT 1885: 166-169

⁷² GRANT 1885: 170-178

⁷³ GRANT 1885: 179-182

⁷⁴ GRANT 1885: 183-186

⁷⁵ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 66.

⁷⁶ DOUGHERTY 2007: 48.

⁷⁷ MCNEESE 2009: 86.

⁷⁸ MCNEESE 2009: 112.

⁷⁹ GRANT 1885: 268-288.

⁸⁰ KATCHER 2002: 23.

⁸¹ GRANT 1885: 288.

⁸² GRANT 1885: 292.

⁸³ CROMPTON 2009: 65.

generalom Leeom u bitci kod Wildernessa koja se odvijala od 5. do 6. svibnja iste godine.⁸⁴ Vojska Unije je tijekom borbe više puta skoro uspjela probiti liniju konfederacijske vojske. Nakon dva dana takve borbe gubitci na obje strane su bile sve veći, ali bez ikakvog napretka. Lee je nakon završetka bitke vidjevši da nijedna strana nije napravila nikakvog većeg napretka i iscrpljenost vojnika počeo je s povlačenjem. Grant je iznenadio Leeja svojom odlukom kojom je naredio svojim vojnicima da slijede neprijateljsku vojsku. Tako je nastavak bitke počeo 7. istoga mjeseca kod Spotsylvanije.⁸⁵ Grant je 12. svibnja iznenadio Leeja kada je poslao svoju vojsku da napadne centar umjesto da napadne konfederacijsku vojsku s lijevog krila kao što je Lee očekivao.⁸⁶ Konfederacijska vojska uspjela se oduprijeti napadu te se bitka nastavila do 19. istog mjeseca kada je Grant počeo povlačiti svoju vojsku nazad okončavši bitku u kojoj su gubitci Unije iznosili sedamnaest tisuća i petsto vojnika, a gubitci Konfederacije deset tisuća vojnika.⁸⁷ Šest tjedana je tako Grant slijedio Leeja i njegovu vojsku gdje su se obračunali kod Cold Harbora i rijeke North Anna sve do Richmonda i Petersburga gdje će se odviti njihova zadnja bitka.⁸⁸ Vojna kampanja na zapadu koju je vodio general Sherman, koji će u svojem pohodu osvojiti Atlantu 2. rujna 1864. godine,⁸⁹ također je tekla uspješno kao i Grantova na istoku. Vojska Unije pod Grantovim vodstvom tijekom tog razdoblja borila se u New Marketu (15. svibanj 1864.), Piedmontu (5. lipanj 1864.), Monocacyju (9. srpanj 1864.), Weldon Railroada i Reams Stationa (18. - 25. kolovoz 1864.), trećoj bitci kod Winchestera (19. rujna 1864.), Fishers Hilla (22. rujna 1864.), Cedar Creeka (19. kolovoz 1864.), Hatchers Runa (5. – 7. veljače 1865.), Waynesboroa (2. ožujak 1864.).⁹⁰ Grant je sa svojom vojskom uspio doprijeti sve do Richmonda gdje se dogodila bitka kod Five Forksa 1. travnja 1865. godine koja je završila pobjedom Unije.⁹¹ Lee se nakon gubitka s ostatkom svoje vojske povukao iz opsade Richmonda i Petersburga u Appomattox.⁹² Grant je stigao za njim 8. travnja iste godine gdje je stao kod jedne seoske kuće da se odmori jer je dobio glavobolju.⁹³ Sljedeći dan nakon sastanka Lee je predao svoju vojsku te tako konačno okončao Američki građanski rat 9. travnja 1865. godine.⁹⁴

---

⁸⁴ KRICK 2001: 38.

⁸⁵ CROMPTON 2009: 66-67.

⁸⁶ MCNEESE 2009: 124.

⁸⁷ MCNEESE 2009: 128.

⁸⁸ CROMPTON 2009: 69.

⁸⁹ GLATTHAAR 2001: 41.

⁹⁰ KRICK 2001: 12-13.

⁹¹ KRICK 2001: 75.

⁹² CROMPTON 2009: 73.

⁹³ FINSETH 2006: 159.

⁹⁴ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 168.

Predsjednik Abraham Lincoln ubijen je na Veliki Petak 14. travnja 1865. godine od strane glumca John Wilkes Bootha radi pobjede Unije nad Konfederacijom.⁹⁵ Lincoln je naslijedio njegov potpredsjednik Andrew Johnson koji je počeo proces Rekonstrukcije.⁹⁶

7. GRANT OSVAJA PREDSJEDNIŠTVO

Ulysses S. Grant bio je na vrhuncu svoje slave koje je postigao za vrijeme rata kao heroj Unije 1868. godine kada je saznao da Republikanska stranka želi njega za svojega kandidata na ovogodišnjim izborima. Stranka je predsjednika Johnsona pokušala opozvati sa svojeg mjesta nakon njegova neuspjelog pokušaja Rekonstrukcije, ali nisu uspjeli jer im je nedostajao jedan glas pa im je trebalo novo lice stranke za što je Grant bio najbolji kandidat.⁹⁷ Bio je toliko popularan da je osvojio izbore bez da je dao ijedan govor ili vodio kampanjsku turneju te nije izlazio toliko u javnost u Galeni gdje je imao svoju kuću.⁹⁸ Na izbore je izašao sa Schuyler Colfaxom kao svojim potpredsjednikom i pobijedio svoje protivničke kandidate Demokratske stranke Horatio Seymoura i Francis Blair Jr. s tankom većinom glasova zato što se njegov imidž počeo poistovjećivati s Johnsonovom Rekonstrukcijom koja nije bila popularna.⁹⁹ U ožujku 1869. godine prisegnuo je na dužnost kao 18. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država.¹⁰⁰ Grant je bio sposoban u vanjskim poslovima vjerojatno zbog pomoći Hamilton Fisha.¹⁰¹

Francuski car Napoleon III za vrijeme građanskog rata postavio je Maksimilijana Habsburškog za cara Meksika pokušavajući izbjeći Monroeovu doktrinu čime je pogoršao odnose sa Sjedinjenim Američkim Državama.¹⁰² Mnogi u to doba zalagali su se za vojnu intervenciju Sjedinjenih Američkih Država u Meksiku kako bi istjerali francuze.¹⁰³ Grant se u ovoj situaciji zalagao za mir kako bi zadržao dobre odnose s njezinim najstarijim saveznicima Francuskom, navodeći kako će Napoleon III ubrzo nestati s političke scene bez intervencije Sjedinjenih Američkih Država.¹⁰⁴ Njegovo razmišljanje pokazat će se točnim. Godine 1867.

---

⁹⁵ MCPHERSON 1988: 853.

⁹⁶ CROMPTON 2009: 75-79.

⁹⁷ CROMPTON 2009: 80.

⁹⁸ KORDA 2004: 117.

⁹⁹ CROMPTON 2009: 83.

¹⁰⁰ CROMPTON 2009: 83.

¹⁰¹ KORDA 2004: 120.

¹⁰² KORDA 2004: 120.

¹⁰³ KORDA 2004: 120.

¹⁰⁴ KORDA 2004: 120.

Maksimilijan je smaknut nakon revolucije, a Napoleon III abdicirao je prijestolje 1870. godine nakon poraza protiv Prusije čime je Grant izbjegao opasnosti intervencije i očuvao mir.¹⁰⁵ Također je htio pripojiti Santo Domingo (Haiti), ali mu Senat to nije odobrio te je također donio Alabamski zahtjev 1871. godine kojim je uspostavio međunarodno tijelo koje bi istraživalo zahtjeve građana SAD-a protiv britanske Vlade za sumnju u pomaganje konfederacijskim državama.¹⁰⁶

U unutarnjoj politici Grant je zaštitio oslobođene robove time što je 1871. godine iskoristio odjel pravosuđa da iskorijeni Ku Klux Klan.¹⁰⁷ Grant i njegova administracija upala je u aferu koju je pokrenuo Abel Corbin, muž njegove sestre Jennie, s drugim članovima zavjere, Jay Gouldom i Jim Fiskom kako bi povećali cijenu zlata koja je tada iznosila sto šezdeset dolara po unci.¹⁰⁸ Predsjednik je prvobitno podržavao svoga šogora u njegovim poslovima dok nije saznao što stvarno pokušavaju napraviti. Godine 1869. pred kraj rujna dogodio se „Crni Petak“ koji je nastao nakon što je Grant naredio da se proda zlato u vrijednosti četiri milijuna dolara kako bi ih spriječio što je izazvalo da cijena zlata padne na sto trideset dolara po unci.¹⁰⁹ Ova odluka uzrokovala je paniku i recesiju zbog koje su neki financijeri bili upropašteni.¹¹⁰ Takvo stanje izazvalo je kongresnu istragu nakon koje se smatralo da je Grantova supruga Julia profitirala u aferi time ostavivši loš dojam na rad predsjedničke administracije.¹¹¹

Grant se kandidirao za svoj drugi mandat i pobijedio kandidata Demokratske stranke Horace Greeleya.¹¹² Za njegova dugog mandata uspio je zaustaviti aktivnosti Ku Klux Klana¹¹³ i stavio je veto na zakon kojim bi se zabranio lov na bizone što će na kraju dovesti do rata s domorocima na prostoru Velikih ravnic¹¹⁴ te je izbio Credit Mobilier skandal¹¹⁵ u koji je bio uključen njegov potpredsjednik i Whiskey Ring skandal¹¹⁶ koji je uključivao njegovog tajnika riznice Orville Babocka koji su trajno ostavili tragove na njegovoj administraciji do kraja njegova drugog mandata.

---

¹⁰⁵ KORDA 2004: 121.

¹⁰⁶ CROMPTON 2009: 84.

¹⁰⁷ CROMPTON 2009: 84.

¹⁰⁸ CROMPTON 2009: 84-85.

¹⁰⁹ CROMPTON 2009: 85.

¹¹⁰ KORDA 2004: 131.

¹¹¹ CROMPTON 2009: 85.

¹¹² HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 168.

¹¹³ CROMPTON 2009: 88.

¹¹⁴ KORDA 2004: 122.

¹¹⁵ CROMPTON 2009: 88.

¹¹⁶ CROMPTON 2009: 88.

8. PUT OKO SVIJETA

Nakon završetka njegovog drugog mandata Grant je sa svojom ženom, sinom Jesseom i velikom pratnjom, među kojima je bio novinar John Russell Young čiji zapisi nam daju detaljan prikaz njegova putovanja, otišao na turneju oko svijeta koja je trajala od 1877. godine do 1879. godine. Prvotno je oputovao u London gdje se sastao s Albertom, princem od Walesa, knezom od Wellingtona i kraljicom Victorijom.¹¹⁷ Iz Londona krenuo je u posjet drugim dijelovima Ujedinjenog Kraljevstva prije nego što je nastavio s posjetom drugim Europskim državama kao što su Francuska, Njemačka i Italija. Nakon toga posjećuje Egipat. Svoje krstarenje rijekom Nil počeli su 16. siječnja 1878. godine na kojem su mu se pridružili egiptolog Emile Brugsch koji je obnašao funkciju direktora Egipatskog muzeja u Bulaqu, glavni kirurg George H. Cooke, pukovnik W. A. Hadden i zastavnik broda SS Vandalia F. A. Wilner.¹¹⁸ Grant je tijekom svoga putovanja pokazao veliki interes za Egiptom zato ga je posjetio po drugi puta 1879. godine na putu za Indiju.

Na tom drugom putu posjetio je Alexandriju gdje je opet susreo svog prijatelja generala Stonea i Američkog generalnog konzula Adolph E. Boriea.¹¹⁹ Nakon toga opet se vratio u Europu gdje je posjetio Rusiju, Španjolsku, Austriju, Nordijske zemlje i Irsku prije nego što je krenuo za Indiju. U završnom djelu njegovog putovanja oko svijeta posjetio je Kinu, Siam i Japan nakon Indije. U Kini se sastao s princem Kung i potkraljem od Tientsina. Princ je još uvijek bio dječak pa su zato kineski dužnosnici zabranili bilo kakve posjete sa strancima.¹²⁰ Grantov zahtjev za sastanak s princem nije bio odbijen samo zato što je on prije bio državnik neke države.¹²¹ U Japanu se sastaje s ministrom Iwakurom, koji je imao ožiljak na licu koji je dobio nakon što je preživio atentat,¹²² i japanskim carem.

Nakon posjeta Japanu Grant se vraća u Sjedinjene Američke Države. Trebalo im je osamnaest dana da stignu na Havaje gdje su uživali u jednostavnosti otoka prije nego što su se vratili na brod kojem je trebalo još deset dana da stignu u San Francisco te se vraćaju na istok države.¹²³

---

¹¹⁷ YOUNG 1879: 19-40.

¹¹⁸ TOMORAD 2020: 308.

¹¹⁹ TOMORAD 2020: 310.

¹²⁰ YOUNG 1879: 403.

¹²¹ YOUNG 1879: 403.

¹²² YOUNG 1879: 527.

¹²³ CROMPTON 2009: 96.

9. GRANTOVA SMRT

Prije svoga putovanja oko svijeta nakon završetka njegovog drugog mandata kao predsjednik 1877. godine uložio je novac u raznolike poslovne pothvate.¹²⁴ Većinu novaca koju je zaradio proteklih petnaest godina potrošio je na neuspjeli pokušaj pretvaranja imanja njegove žene u farmu za uzgajanje konja koji su kasnije trebali prodati kako bi izjednačio troškove koje je napravio.¹²⁵ 1880. godine uložio je novac u brokersku tvrtku na Wall Streetu koja je propala nakon nekoliko godina jer je njegov partner Ward ukrao milijune dolara zbog čega je Grant gotovo bankrotirao.¹²⁶ Novac koji je uložio u tvrtku dobio je od William Vanderbilta koji je posudio Grantu sto tisuća dolara zajma.¹²⁷ Godine 1885. Grant se nakon neuspjelih financijskih pothvata preselio u vikendicu u planinama Adirondack.¹²⁸

Grant je svoje memoare počeo pisati kasne 1884. godine i završio ih je 19. srpnja 1885. godine dok je sjedio na trijemu svoje vikendice.¹²⁹ Naposljetku Ulysses S. Grant 18. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država umire 25. srpnja 1885. godine tjedan dana nakon završetka pisanja svojih memoara od posljedica raka grla.¹³⁰

Na Sjeveru i na Jugu se tugovala njegova smrt. Pokopan je tjedan dana nakon svoje smrti u New Yorku.¹³¹ Pogrebu su prisustvovali nekolicina konfederacijskih generala od kojih je njegov stari prijatelj i neprijatelj S. B. Buckner bio nosač njegova kovčega.¹³² Godine 1897. njegovi ostatci premješteni su u mauzolej na Manhattenu u New Yorku kod Sveučilišta Columbia pokraj rijeke Hudson.¹³³

10. ZALJUČAK

Ulysses S. Grant zbog svojih sposobnosti uspio se uzdići u čin general-pukovnika i zapovjednikom cijele vojske Unije i konačno pobijediti Konfederacijskog generala Leeja te okončati Američki građanski rat 9. travnja 1865. godine Leejevom predajom kod

---

¹²⁴ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 168.

¹²⁵ CROMPTON 2009: 99.

¹²⁶ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 168.

¹²⁷ CROMPTON 2009: 99.

¹²⁸ HILLSTROM-HILLSTROM 2000: 169.

¹²⁹ KORDA 2004: 148.

¹³⁰ CROMPTON 2009: 104.

¹³¹ CROMPTON 2009: 104.

¹³² CROMPTON 2009: 104.

¹³³ CROMPTON 2009: 104.

Appomattoxa. Grant je tijekom rata postao herojem Unije zbog svojih pobjeda koje je uspio osvojiti dok su drugi generali Unije gubili. Nakon rata izabran je za predsjednika Sjedinjenih Američkih Država u dva predsjednička mandata koji su obilježeni odobravanjem, ali i kritikama.

Iako su se skandali odvijali u njegovoj administraciji on sam nije sudjelovao u njima. Kao predsjednik bio je najučinkovitiji u vanjskim poslovima kada je riješio pitanje Meksika, dok je u unutarnjim poslovima bio manje učinkovit pogotovo kada su u pitanju financije. Grant od djetinjstva nije uspio naučiti poslovati s novcem što ga je slijedilo do kraja života kada je gotovo doživio bankrot. Danas se smatra jednim od najgorih američkih predsjednika, ali novim istraživanjima u povijest građanskog rata, predsjedništvo i život njegov imidž u javnosti se počeo popravljati.

11. LITERATURA

1. CROMPTON, Samuel Willard (2009) *Leaders of the Civil War Era: Ulysses S. Grant*. Infobase Publishing. New York.
2. DOUGHERTY, Kevin (2007) *Civil War Leadership and Mexican War Experience*. University Press of Mississippi. Jackson.
3. ENGLE, Stephen D. (2001) *The American Civil War: The war in the West 1861-July 1863*. Osprey publishing. Oxford.
4. FINSETH, Ian Frederick (2006) *The American Civil War: An Anthology of Essential Writings*. Routledge. London and New York.
5. GRANT, Ulysses S. (1885) *Personal Memoirs of U. S. Grant*. Charles L. Webster & Company. New York.
6. GLATTHAAR, Joseph T. (2001) *The American Civil War: The war in the West 1863-1865*. Osprey publishing. Oxford.
7. HILLSTROM, Kevin, HILLSTROM, Laurie Collier (2000) *American Civil War: Biographies*. UXL. Farmington Hill.

8. HILLSTROM, Kevin, HILLSTROM, Laurie Collier (2000) *American Civil War: Primary Sources*. UXL. Farmington Hill.
9. KRICK, Robert K. (2001) *The American Civil War: The war in the East 1863-1865*. Osprey publishing. Oxford.
10. KATCHER, Philip (2002) *American Civil War Commanders (1): Union Leaders in the East*. Osprey publishing. Oxford.
11. KORDA, Michael (2004) *Ulysses S. Grant: The Unlikely Hero*. HarperCollins. New York.
12. MCPHERSON, James M. (1988) *Battle Cry of Freedom: The Civil War Era*. Oxford University Press. New York.
13. MCNEESE, Tim (2009) *Civil War Battles (Civil War: A Nation Divided)*. Infobase Publishing. New York.
14. MCNEESE, Tim (2009) *Civil War Leaders (Civil War: A Nation Divided)*. Infobase Publishing. New York.
15. TULLOCH, Hugh (2006) *The Routledge Companion To The American Civil War Era*. Routledge. London and New York.
16. TOMORAD, Mladen (2020) „William Wing Loring, George Brinton McClellan and Ulysses S. Grant: American Civil War generals in Egypt during the 1870s“ U: STARKEY, Paul & STARKEY, Janet (ur.) *Pious pilgrims, discerning travellers, curious tourists: Changing patters of travel to the Middle East from Medieval to modern times*. Oxford: 285-314.
17. YOUNG, John Russell (1879) *Around the World with General Grant Volume I*. The American News Company. New York.
18. YOUNG, John Russell (1879) *Around the World with General Grant Volume II*. The American News Company. New York.

SAŽETAK

Ulysses S. Grant rođen je 27. travnja 1822. godine u Point Pleasantu, u okrugu Clermont, u Ohiju kada se preselio u Georgetown te tamo odrastao do svoje sedamnaeste godine života. Sa sedamnaest godina upisuje se u vojnu akademiju West Point. Nakon akademije sudjeluje u Američko-meksičkom ratu gdje se bori u najvažnijim bitkama rata pod zapovjedništvom generala Zachary Taylora i Winfielda Scotta koji će ostaviti utjecaj na njega koji će pokazati u Američkom građanskom ratu. Između dva rata daje ostavku u vojsci i pokušava postati farmerom, ali mu to ne uspijeva. Nakon pobune Južnjačkih država i izbijanjem Američkog građanskog rata vraća se u vojsku. Tijekom Američkog građanskog rata postaje herojem Unije nakon osvajanja Fort Donelsona i Fort Henrya te ga predsjednik Abraham Lincoln imenuje general-pukovnikom i zapovjednikom cijele vojske Unije. Sudjeluje u važnim bitkama građanskog rata kao što je Shiloh, Chattanooga, bitka kod Wildernessa, Spotsylvania i Richmonda i Petersburga. Predajom Leejeve vojske u Appomattoxu 9. travnja 1865. godine okončava Američki građanski rat. Ulazi u kampanju za predsjednika kao kandidat Republikanske stranke sa Schuyler Colfaxom kao njegovim potpredsjednikom te osvaja izbore i postaje 18. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država čija administracija je imala svoje kritičare zbog skandala koji se javljaju za vrijeme njegova dva mandata. Nakon obavljena dva mandata Grant putuje svijetom sljedeće dvije i pol godine. Godine 1880. skoro doživljava bankrot nakon što mu partner iz poslovnog pothvata krade milijun dolara iz tvrtke zbog koje ona propada. Grant se seli u vikendicu u planinama Adirondack 1885. godine gdje piše svoje memoare. Počeo ih je pisati kasne 1884. godine i završio ih je 19. srpnja 1885. godine. Umire 25. srpnja 1885. godine tjedan dana nakon završetka pisanja svojih memoara od posljedica raka grla.

KLJUČNE RIJEČI:

Ulysses S. Grant, Sjedinjene Američke Države, Američko-meksički rat, Američki građanski rat, predsjednik, vojna akademija West Point, Unija, putovanje oko svijeta, memoari, smrt

ABSTRACT:

Ulysses S. Grant was born on April 27, 1822, in Point Pleasant, Clermont County, Ohio, when he moved to Georgetown and grew up there until he was seventeen. At the age of seventeen, he enrolled in the West Point Military Academy. After the academy, he participated in the American-Mexican War, where he fought in the most important battles of the war under the command of General Zachary Taylor and Winfield Scott, who would leave an impact on him that would be shown in the American Civil War. Between the two wars, he resigned from the army and tried to become a farmer, but he did not succeed. After the rebellion of the Southern States and the outbreak of the American Civil War, he returned to the army. During the American Civil War, he became a hero of the Union after the capture of Fort Donelson and Fort Henry, and President Abraham Lincoln appointed him lieutenant general and commander of the entire Union army. He participated in important Civil War battles such as Shiloh, Chattanooga, the Battle of the Wilderness, Spotsylvania and Richmond and Petersburg. With the surrender of Lee's army at Appomattox on April 9, 1865, the American Civil War ended. He enters the presidential campaign as the candidate of the Republican Party with Schuyler Colfax as his running mate and wins the election and becomes the 18th president of the United States whose administration had its critics due to the scandals that occurred during his two terms. After serving two terms, Grant travels the world for the next two and a half years. In 1880, he almost goes bankrupt after his business venture partner steals a million dollars from the company, causing it to fail. Grant moves to a cottage in the Adirondack Mountains in 1885, where he writes his memoirs. He started writing them in late 1884 and finished them on July 19, 1885. He died on July 25, 1885, a week after finishing writing his memoirs, as a result of throat cancer.

KEY WORDS:

Ulysses S. Grant, United States of America, Mexican-American War, American Civil War, President, West Point Military Academy, Union, Tour around the World, Memoirs, Death